

Talousvaliokunnan mietintö n:o 60 hallituksen esityksestä suomalaisia vakuutusyhtiöitä ja vakuutuksenvälittäjiä koskevan lainsäädännön muuttamisesta sekä hallituksen esityksestä ulkomaisia vakuutusyhtiöitä koskevan lainsäädännön muuttamisesta

Eduskunta on 12 päivänä joulukuuta 1994 lähettänyt hallituksen esityksen n:o 330 suomalaisia vakuutusyhtiöitä ja vakuutuksenvälittäjiä koskevan lainsäädännön muuttamisesta ja 9 päivänä tammikuuta 1995 hallituksen esityksen n:o 348 ulkomaisia vakuutusyhtiöitä koskevan lainsäädännön muuttamisesta talousvaliokunnan valmistelevalle käsiteltäväksi.

Talousvaliokunta on pyytänyt hallituksen esityksestä n:o 330 sosiaali- ja terveysvaliokunnalta lausunnon (StVL 11), joka on tämän mietinnön liitteenä.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina hallitusneuvos Markku Sorvari, ylitarkastaja Ritva Alkio ja ylimatemaatikko Hely Salomaa sosiaali- ja terveysministeriöstä, johtaja Lea Mäntyniemi Vakuutusyhtiöiden Keskusliitosta, kehittämisspäälikkö Vilho Vätilä, toimitusjohtaja Pekka Averio (Kuntien Asuntoluotto Oy) ja toimitusjohtaja Nicholas Anderson (Kuntarahoitus Oy) Suomen Kuntaliitosta, sosiaalipoliittinen asiamies Markku Koponen Liikityöntantajain Keskusliitosta, sosiaalisuhteeri Veikko Simpanen Toimihenkilöjärjestö STTK ry:stä, asiamies Johan Åström Teollisuuden ja Työntantajain Keskusliitosta, toimitusjohtaja Jukka Rantala Pohjola-Yhtiöistä ja lakiasiainjohtaja Jaakko Gummerus Tapiola-Yhtiöistä edustaen myös Vakuutusyhtiöiden Keskusliittoa.

Hallituksen esitykset

Hallituksen esityksessä n:o 330 ehdotetaan Suomen vakuutusyhtiölainsäädäntöä muutettavaksi siten, että se sopeutetaan Euroopan yhteisöjen neuvoston kolmanteen vahinkovakuutusdirektiiviin, kolmanteen henkivakuutusdirektiiviin sekä vakuutusyritysten tilinpäätösdirektiiviin.

Hallituksen esityksessä n:o 348 ehdotetaan ulkomaisia vakuutusyhtiöitä koskevaa lainsäädäntöä sopeutettavaksi kolmanteen vahinkovakuutusdirektiiviin ja kolmanteen henkivakuutusdirektiiviin. Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä.

Valiokunnan kannanotot

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää hallituksen esityksiin sisältyviä lakiehdotuksia tarpeellisina.

Hallituksen esityksen n:o 330 liitteenä 4 oleva ensivakuutusyhtiön vastuuvelan katteen määräytymistä koskeva asetusluonnos sisältää tarpeelliset säännökset vakuutusyhtiöiden vastuuvelan katteen turvaamiseksi. Asetusluonnoksessa oleva eri velkasitoumusten ryhmittely tulee kuitenkin tarkistaa suomalaisten kuntien sekä niiden rahoituslaitosten velkasitoumusten osalta. Kyseisten sitoumusten riskiluokitus on tunnetusti paras mahdollinen ja joka tapauksessa vähintään vertailukelpoinen talletuspankkien sitoumuksiin. Koska asetuksen sanamuodolla saattaa olla rahoitusmarkkinoita ohjaava vaikutus, joka heijastuu suomalaisten kuntien rahoituskuluihin, valiokunta pitää tärkeänä, että asetusluonnos tarkistetaan tältä osin.

Hallituksen esityksen n:o 330 valiokuntakäsittelyn aikana on sosiaali- ja terveysministeriö ehdottanut vakuutusyhtiölakiin eräitä muutoksia, jotka olisivat tarpeellisia konkurssiin asetetun Henkivakuutusosakeyhtiö Apollon myöntämien vakuutusten käsittämien etujen turvaamiseksi.

Henkivakuutusosakeyhtiö Apollo ei täyttänyt vakuutusyhtiölaissa ja sen nojalla annetuissa määräyksissä olevia vaatimuksia vakuutustekni-

sen vastuuelan kattamisesta. Tämän johdosta Apollo joutui selvitystilaan joulukuussa 1993, jolloin valtioneuvosto peruutti yhtiön toimiluvan. Apollo asetettiin konkurssiin 26.1.1995.

Apollossa vakuutettujen etujen turvaamisesta on 12.1.1995 tehty periaateratkaisu, jonka mukaan mm. vakuutusalan suora taloudellinen tuki Apollon vakuutusten turvaamiseksi on 38 milj. markkaa.

Neuvottelujen eräänä lähtökohtana oli Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliiton hallituksen vuonna 1988 antama suositus siitä, että jonkin suomalaisen vakuutusyhtiön jouduttua selvitystilaan Keskusliiton jäsenyhtiöt pyrkivät vakuutuskannan siirrolla ja sitä täydentävillä yhtiöiden välisillä järjestelyillä huolehtimaan suoritustilaan joutuneen yhtiön niistä vastuista, jotka perustuvat kotimaisiin ensivakuutussopimuksiin, ja ainakin niin sanotun erityisen selvityspesän piiriin kuuluvista vastuista ja velvollisuuksista. Sovitussa järjestelyssä Apollon vakuutuksenottaja saa mahdollisuuden valita, ottaako hän vastaan neuvottelutulokseen sisältyvän vakuutusalan tuen ja siihen liittyvät ehdot ja rajoitukset vai tyytyykö hän vakuutuksensa edellyttämään jako-osuuteen Apollon varoista.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö katsoo, että 12.1.1995 syntyneen neuvottelutuloksen toteuttaminen luotettavalla ja tarkoituksenmukaisella tavalla vaatii tiettyjä tarkistuksia vakuutusyhtiölakiin. Keskeisintä olisi sellaisen säännöksen ottaminen vakuutusyhtiölakiin, jonka perusteella vakuutusyhtiö voisi osallistua selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen yhtiön myöntämien vakuutusten käsittämien etujen turvaamiseen. Muutosten nopea voimaansaattaminen helpottaisi merkittävästi myös käytännön toimenpiteiden valmistelua ja toteuttamista asianomaisissa vakuutusyhtiöissä. Tämä olisi Apollossa vakuutettujen etujen kannalta tarpeellista.

Lainsäädännöllisten muutosten tarpeellisuudesta on esitetty erilaisia näkemyksiä. Valiokunnan saamassa selvityksessä on toisaalta katsottu, että vakuutusalan tuen antaminen Apollon asiakkaille on alan toimintaedellytysten kannalta tarpeellista eikä kysymyksessä ole varojen käyttäminen yhtiön toiminnan kannalta ilmeisesti vieraaseen tarkoitukseen. Tuen antamista koskeva päätöksenteko kuuluisi siten henkivakuutusyhtiöiden hallituksille.

Toisaalta on todettu, että Vakuutusyhtiöiden Keskusliiton vuonna 1988 antama suositus ei ole juridisesti sitova eikä lainsäädännössä ole nimenomaista tuen antamiseen oikeuttavaa säännöstä.

Valiokunnan mielestä lainsäädännön muuttaminen ei olisi välttämätöntä, vaan Apollon tilanteesta aiheutuvat käytännön ongelmat voitaisiin hoitaa voimassa olevan lainsäädännön pohjalta. Saadun selvityksen mukaan on kuitenkin käynyt ilmi, että etenkin keskinäisissä vakuutusyhtiöissä neuvottelutuloksen voimaansaattamisessa on esiintynyt ongelmia. Eräät vakuutusyhtiöt ovat katsoneet, että nimenomaisen säännöksen puuttuessa ne eivät voisi käyttää varojaan toisen vakuutusyhtiön tukemiseen. Lisäksi vakuutusyhtiölain muuttaminen helpottaisi ja nopeuttaisi Apollon konkurssista johtuvien asioiden hoitoa, mikä olisi vakuutuksenottajien edun mukaista. Siksi valiokunta ehdottaa vakuutusyhtiölakiin seuraavia, lähinnä teknisiä muutoksia.

12 luvun 7 §: Valiokunta ehdottaa, että vakuutusyhtiölakiin otettaisiin säännös, jonka mukaan vakuutusyhtiö voisi osallistua selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen suomalaisen vakuutusyhtiön myöntämien vakuutusten käsittämien etujen turvaamiseen, mikäli sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö antaa siihen suostumuksen ja mikäli vakuutusalan yhteinen etu niin vaatii.

Mikäli vakuutusyhtiöiden keskinäinen yhteisvastuu ulotetaan vaikeuksissa olevan yhtiön pelastamiseen liian vähäisillä perusteilla, saattaa seurauksena olla epäterve riskinotto vakuutusalalla. Siksi valiokunta kiinnittää erityistä huomiota siihen, että sosiaali- ja terveystieteiden tulee tarkoin seurata, että edellä tarkoitettu yhteisvastuu tulee kyseeseen ainoastaan poikkeustapauksissa.

15 luvun 12 §: Valiokunta ehdottaa, että pykälään lisätään uusi 2 momentti. Tämä mahdollistaisi selvitystilaan tai konkurssiin joutuneessa vakuutusyhtiössä muodostetun erityisen selvityspesän vakuutuskannan tai sen osan luovuttamisen toiselle vakuutusyhtiölle myös Apollon kaltaisessa tapauksessa, jossa erityisen selvityspesän varat eivät riitä vakuutussopimuksista aiheutuvan vastuun kattamiseen.

Uuden 2 momentin mukaan vakuutuskannan luovutussopimuksessa voidaan tällöin sopia erityiseen selvityspesään kuuluvien vakuutusten siirtymisestä vastaanottavaan vakuutusyhtiöön erityisin ehdoin tai rajoituksin. Ennen sopimuksen tekemistä erityisen selvityspesän hallinnon olisi kuitenkin annettava vakuutuksenottajalle mahdollisuus valita, haluaako hän vakuutuksensa siirtyvän vastaanottavaan vakuutusyhtiöön sopimuksessa tarkemmin sovittavin ehdoin ja rajoituksin vai tyytyykö hän vakuutukselleen lain 15 luvun 14 §:ssä säädetyllä tavalla tulevaan jako-osaan.

15 luvun 14 §: Pykälän 1 momentin ensimmäistä virkettä ehdotetaan muutettavaksi nykyistä joustavammaksi siten, että erityiseen selvityspesään kuuluvat vakuutukset voitaisiin sosiaali- ja terveysministeriön harkinnan mukaan määrätä lakkaamaan jo yhden vuoden kuluessa selvitystilän alkamisesta, jos näiden vakuutusten osalta ei ole saatu aikaan sopimusta vakuutuskannan luovuttamisesta eikä 15 luvun 13 §:ssä tarkoitettua uutta yhtiötäkään ole perustettu. Hallituksen esityksen mukaan sosiaali- ja terveysministeriö voisi vasta kahden vuoden kuluttua selvitystilän alkamisesta määrätä ajankohdan, jolloin vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa. Nyt ehdotettu muutos antaisi mahdollisuuden Apollon vakuutuksia koskevien järjestelyjen toteuttamiseen jo ennen joulukuuta 1995,

jolloin on kulunut kaksi vuotta Apollon toimiluvan peruuttamisesta.

Edellä olevan perusteella valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että hallituksen esitykseen n:o 348 sisältyvät lakiehdotukset hyväksyttäisiin muuttamattomina,

että hallituksen esitykseen n:o 330 sisältyvät 2.—9. lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomina ja

että 1. lakiehdotus hyväksyttäisiin muuten muuttamattomana, paitsi sen johtolause ja 15 luvun 14 § sekä siihen lisätyt uusi 12 luvun 7 § ja 15 luvun 12 § näin kuuluvina:

1.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/79) 3 luvun 2 a—2 c § ja 13 luvun 5—8 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 luvun 2 a—2 c § ja 13 luvun 7 ja 8 § 9 päivänä elokuuta 1993 annetussa laissa (752/93),

muutetaan 1 luvun 3 §:n 2—5 momentti, 2 luvun 2 §, 5 §:n 1 momentti, 5 a § ja 10 §:n 1 momentin 4 kohta, 3 luvun 3 ja 4 §, 10 luvun otsikko, 1 §:n 2 ja 3 momentti, 2 §:n 2 ja 4 momentti, 3 §:n 2—5 momentti, 3 a, 4 ja 8 §, 9 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta ja 10 §:n 1 momentti, 11 luvun 1 §:n 1 momentti, 4 §:n 4 momentti ja 6 §, 12 luvun 1 §:n 1 momentti, 2 ja 3 § ja 5 §:n 1 momentti, 13 luvun otsikko ja 1—4 §, 14 luvun 4, 5, 5 a ja 6 §, 7 §:n 2 momentti ja 8 §, 14 a luvun 2 §:n 2 momentti, 15 luvun 1 §:n 2 momentti ja 14 §:n 1 momentti, 16 luvun 5 a §, 17 luvun 1 §:n 1 momentti, 18 luvun 5 §:n 1 momentin 6 kohta, 6 ja 6 a §, 6 c §:n 1 momentti sekä 8 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 3 §:n 2—5 momentti, 2 luvun 5 §:n 1 momentti, 5 a ja 6 §, 10 luvun 3 §:n 2—5 momentti ja 3 a §, 11 luvun 1 §:n 1 momentti, 4 §:n 4 momentti ja 6 §, 12 luvun 5 §:n 1 momentti, 14 luvun 5 a §, 15 luvun 1 §:n 2 momentti, 16 luvun 5 a § sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 6 kohta, 6 a § ja 6 c §:n 1 momentti mainitussa 9 päivänä elokuuta 1993 annetussa laissa, 2 luvun 2 §, 13 luvun 2 § sekä 14 luvun 4, 5 ja 8 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, 2 luvun 10 §:n 1 momentin 4 kohta 27 päivänä kesäkuuta 1986 annetussa laissa (517/86), 10 luvun 1 §:n 2 momentti 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetussa laissa (329/87), 14 a luvun 2 §:n 2 momentti 5 päivänä huhtikuuta 1991 annetussa laissa (632/91), sekä 18 luvun 8 §:n 1 momentti 7 päivänä huhtikuuta 1989 annetussa laissa (318/89), sekä

lisätään 1 luvun 3 a §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 9 päivänä elokuuta 1993 annetussa laissa, uusi 2 ja 3 momentti, 2 luvun 4 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, uusi 5 momentti ja 5 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja mainitulla 7 päivänä huhtikuuta 1989 annetulla lailla, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, lakiin uusi 2 a luku, 3 lukuun uusi 5—9 §, 10 luvun 2 §:ään uusi 5 momentti, luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 9 päivänä elokuuta 1993 annetulla lailla, uusi 6—9 momentti, lukuun uusi 4 a §, 14 luvun 1 §:ään uusi 2 momentti, 12 lukuun uusi 7 §, 14 lukuun uusi 5 b §, 16 luvun 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 27 päivänä heinäkuuta 1986 ja 5 päivänä huhtikuuta 1991 annetuilla laeilla, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi, 15 luvun 12 §:ään uusi 2 momentti ja 16 lukuun uusi 5 b ja 5 c § seuraavasti:

12 luku

Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö

7 § (Uusi)

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, vakuutusyhtiö voi sosiaali- ja terveysministeriön suostumuksella ja vakuutusalan yhteisen edun niin vaatiessa osallistua selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen suomalaisen vakuutusyhtiön myöntämien vakuutusten käsittämien etujen turvaamiseen.

15 luku

Selvitystila ja purkaminen

12 § (Uusi)

Jos on perusteltua aihetta otaksua, että erityisen selvityspesän varat eivät riitä vakuutus sopimuksista aiheutuvan vastuun kattamiseen, erityisen selvityspesän hallinto voi tehdä toisen vakuutusyhtiön kanssa sopimuksen erityisen selvityspesän vakuutuskannan tai sen osan luovuttamisesta siten, että vakuutukset jatkuvat vastaanottavassa vakuutusyhtiössä erityisin ehdoin tai rajoituksin. Ennen sopimuksen tekemistä erityisen selvityspesän hallinnon on varattava aiottua sopimusta vas-

tustavalle vakuutuksenottajalle mahdollisuus jättää hänen vakuutuksensa kannanluovutuksen ulkopuolelle, jolloin vakuutuksenottajalla on oikeus hänen vakuutuksensa lakattua saada vakuutukselle kuuluva osuus erityisen selvityspesän varoista siten kuin 14 §:ssä säädetään.

14 §

Jos sopimusta vakuutuskannan luovuttamisesta ei ole saatu aikaan eikä uutta yhtiötäkään ole perustettu yhden vuoden kuluessa selvitystilan alkamisesta, sosiaali- ja terveysministeriö voi määrätä ajankohdan, jolloin vakuutukset lakkaavat olemasta voimassa. Tämän jälkeen on erityisen selvityspesän omaisuus, jollei toisin sovita, muutettava rahaksi ja jaettava niille, joilla vakuutus sopimuksen perusteella on siihen oikeus, heidän vastuunvelkaosuuksiensa suhteissa. Mikäli kuitenkin on kysymys lakisääteisestä eläkevakuutusliikettä harjoittavasta vakuutusyhtiöstä, erityisen selvityspesän omaisuus on käytettävä sosiaali- ja terveysministeriön määrämällä tavalla niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat siitä, että samanlainen eläketurva järjestetään toisessa vakuutusyhtiössä. Tällöin on ensisijaisesti pyrittävä pienentämään työntekijän eläkelain 12 §:n 4 momentin soveltamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Helsingissä 3 päivänä helmikuuta 1995

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Louekoski sekä jäsenet Dromberg, Jansson, Jurva,

Jääskeläinen, Kekkonen, Korhonen, Koski, Laivoranta, J. Leppänen, Linnainmaa, Luhtanen, A. Ojala ja Paloheimo.

EDUSKUNNAN
SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNTA

Liite

Helsingissä
31 päivänä tammikuuta 1995
Lausunto n:o 11*Talousvaliokunnalle*

Talousvaliokunta on 16 päivänä joulukuuta 1994 pyytänyt sosiaali- ja terveysvaliokunnan lausuntoa hallituksen esityksestä n:o 330 suomalaisia vakuutusyhtiöitä ja vakuutuksenvälittäjiä koskevan lainsäädännön muuttamisesta.

Esityksen johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina ylijohtaja Tarmo Pukkila, hallitusneuvos Markku Sorvari ja vakuutusylitarkastaja Hillevi Mannonen sosiaali- ja terveysministeriöstä, lainsäädäntöneuvos Tiina Astola oikeusministeriöstä, neuvotteleva virkamies Ilkka Pitkänen kauppa- ja teollisuusministeriöstä, varatoimitusjohtaja Seppo Pietiläinen eläketurvakeskuksesta, varatoimitusjohtaja Asko Tanskanen Työeläkelaitosten Liiton edustajana, toimitusjohtaja Tapani Miettinen Tapaturmavakuutuslaitosten Liitosta, johtaja Lea Mäntyniemi Vakuutusyhtiöiden Keskusliitosta, asiamies Johan Åström Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitosta, sosiaalipoliittinen asiamies Markku Koponen Liiketyönantajain Keskusliitosta, sosiaalisihteeri Veikko Simpanen Toimihenkilökeskujärjestö STTK:sta, lakimies Risto Airikkala Maa- ja Metsätaloustuottajain Keskusliitosta, johtaja Tapani Koski Eläke-Varmasta, aktuaarijohtaja Lasse Heiniö Eläke-Sammosta, aktuaarijohtaja Jaakko Tuomikoski Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisesta ja lakimies Jaakko Gummerus Keskinäinen Eläkevakuutusyhtiö Tapiolasta.

Esityksessä ehdotetaan Suomen vakuutuslainsäädäntöä sopeutettavaksi Euroopan yhteisöjen neuvoston kolmanteen vahinkovakuutusdirektiiviin, kolmanteen henkivakuutusdirektiiviin sekä vakuutusyritysten tilinpäätösdirektiiviin. Kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin säännökset otettaisiin voimaan kotimaisten vakuutusyhtiöiden Suomen toiminnan osalta ja näitä säännöksiä sovellettaisiin myös Suomen ja muiden ETA-sopimukseen liittyneiden EFTA-valtioiden välillä sekä Suomen ja niiden EU-maiden välillä, jotka soveltavat Suomeen edellä mainitun direktiivin säännöksiä. Työeläkevakuu-

tuksen ja tapaturmavakuutuksen harjoittamisen kannalta keskeistä on, että toimiluvan myöntämistä koskevat säännökset siirrettäisiin vakuutusyhtiölaista työntekijäin eläkelakiin ja tapaturmavakuutuslakiin. Näihin lakeihin ehdotetaan otettavaksi säännökset toimiluvan myöntämisedellytyksestä, ja toimiluvan lakisääteeseen vakuutustoiminnan harjoittamiseen myöntäisi edelleen valtioneuvosto. Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan heti, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

Valiokunnan kannanotot

Työeläkejärjestelmä hoitaa hyvin tärkeää osaa Suomen sosiaaliturvasta. Sosiaali- ja terveysvaliokunta pitää tärkeänä, että eläkevakuutusyhtiöitä koskevaa selvitystyötä jatketaan tavoitteena itsenäiset eläkevakuutusyhtiöt, jotka kykenevät turvaamaan ansioeläkkeet kaikissa olosuhteissa. Tämä edellyttää ennen kaikkea varojen sijoittamista turvaavasti ja tuottavasti. Valiokunta korostaa työntekijäin eläkelakiehdotuksen 12 a §:stä ilmenevää vakuutettujen eläketujen turvaamisen ensisijaisuutta. Sijoitustoiminnan riskit on hajautettava ja vakuutuksen antajien maksuvalmius turvattava. Erityisen tärkeää työeläkkeiden turvaamisen kannalta ovat asiantuntevat päätöksentekojärjestelmät työeläkeyhtiöissä osakkeenomistajien ja eri hallintoelinten kesken.

Valiokunta viittaa Suomen ETA- ja EU-jäsenyyttä käsitelleissä lausunnoissaan ottamiinsa kannanottoihin suomalaisen sosiaaliturvan ja erityisesti työeläkevakuutuksen tärkeyteen myös integraation toteuttamisessa. Nyt tehtävien ratkaisujen on tuettava ja edistettävä mainittua linjaa.

Suomen EU-jäsenyyteen ja muuhun vakuutusyhtiöiden asemaa, toimialaa, tarkastusta ja muun muassa vakavaraisuutta koskevaan sään-

nösvalmisteluun liittyen on kiireellisesti eri viranomaisten ja järjestöjen yhteistoimintana uudistettava edelleen lainsäädäntöä edellä mainitut tavoitteet huomioon ottaen. Lainsäädännön jatkovalmistelun yhteydessä on myös selvitettävä työeläkelaitosten omistussuhteiden, niissä vakuutettujen sekä vakuutuksen maksajien keskinäiset suhteet siten, että tarkoituksenmukaisella tavalla voidaan hallita mahdollisia eturistiriitoja ja myös ottaa huomioon eläkevakuutuksen harjoittajien erilaiset yhteisömuodot.

Työeläkeyhtiöiden valvontaa on tehostettava. Siksi on tärkeää, että vakuutustarkastuksen voimavarat ja valtuudet ovat riittävät. Työeläkevakuutusta harjoittavien yhteisöjen toimintapääomaa, vastuuvelan katetta, sijoitustoimintaa,

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Skinnari, varapuheenjohtaja Perho-Santala ja jäsenet Ala-Harja, U. Anttila, Antvuori, Hiltunen, Kauppinen

omistusta ja päätösvaltasuhteita koskevien säännösten on ensisijaisesti turvattava vakuutettujen eläkedut. Vastuusuhteet on tehtävä selkeiksi.

Työeläkejärjestelmän lisääntyvän keskittymisen merkitystä on tarkasteltava myös siltä kannalta, edellyttääkö se muutoksia lainsäädäntöön. Työeläkelaitosten asema vakuutusyhtiökonserneissa on myös otettava erityiseen tarkasteluun samoin kuin muun rahoitustoiminnan suhteet työeläkevakuutukseen.

Edellä esitettyyn viitaten sosiaali- ja terveysvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että talousvaliokunta ottaisi lausunnossaan esitetyt näkökohdat huomioon laatiesaan mietintöään.

(osittain), Kemppainen, Kuittinen (osittain), Muttilainen, Nordman, O. Ojala, Puhakka, Vehkaoja ja Ääri sekä varajäsen P. Leppänen.